

[Brixtofte.]

situation. Nu ved jeg ikke, om skatteministeren lader sig provokere så let; det tror jeg ikke, så jeg tror egentlig ikke, vi har provokeret skatteministeren. Men på hvilken måde er det en provokation? Der er jo stadig væk ikke tale om et forslag om skattelettelser for grundejerne, der er tale om en ny vurderingsform. Derimod kunne man måske sige, at når skatteministeren tidligere i foråret har fremsat forslag om at forringe fradragsmulighederne for parcelhusejerne, så er det en provokation. Eller man kan sige, at når regeringen imod venstres vilje gennemfører en forbedring af boligsikringen, ja, så er det en provokation. Men dette forslag er ikke nogen provokation i de forhandlinger, der foregår.

Hr. Knud Jespersen har talt om, at dette forslag betyder lettelser på 900 mill. kr. Hvor har hr. Knud Jespersen dette tal fra? Det er rigtigt, at til skatteudvalget er der kommet et svar på et spørgsmål, der lyder: hvis man anvender samme procenter som hidtil i 1978, hvad vil forskellen så være på en vurdering efter de hidtidige principper og en vurdering efter kontantprincippet? Det er det, der er svaret på, og der er svaret 900 mill. kr. Men der er ikke i dag fastsat nogen procenter for 1978, og hr. Knud Jespersen glemmer at fortælle, at hvis man anvender uændrede procenter, vil der være tale om en skattestigning fra 1977 til 1978 på 600 mill. kr. Det synes jeg ikke hr. Knud Jespersen nævnte. Derfor er hr. Knud Jespersens argumentation uden nogen forbindelse med det foreliggende forslag. Jeg vil spørge skatteministeren, om denne fremstilling ikke er rigtig, at hr. Knud Jespersens argumentation ikke har noget med forslaget at gøre.

Må jeg sige til hr. Lembourn, at ikke hele venstres gruppe er samlet på nuværende tidspunkt, og derfor vil vi først på mandag formiddag tage stilling til det fremsatte dagsordensforslag.

Skatteministeren siger, at det kun vil sænke niveauet for vurderingerne den første gang. Ja, det er måske rigtigt, men derefter vil stigningerne stadig væk foregå på et lavere niveau, og derfor vil man hele tiden også ud i al fremtid befinde sig på et lavere vurderingsniveau, og det er vi godt tjent med.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Når jeg beder om ordet, så er det, fordi hr. Brixtofte bad mig bekræfte to talstørrelser, som han redegjorde for heroppefra. Det gør jeg gerne. Jeg bekræfter gerne, at de beregninger, der er foretaget i departementet, viser et mindreprovenu på 900 mill. kr. sammenlignet med en videreførelse af nuværende vurderingsregler, forudsat at man viderefører de lejeværdiprocenter og standardfradragbeløb, vi har i øjeblikket. Hr. Brixtofte nævnte også et andet beløb, nemlig den stigning, der ville være ved en uændret videreførelse, nemlig de 600 mill. kr. Jeg vil godt foretage det yderligere regnestykke, at trækker man de to tal fra hinanden, så er der altså 300 mill. kr., som vi under en eller anden form skulle have hjem for at få uændret provenu. Hr. Brixtofte har ikke nævnt noget om, hvilke forestillinger man her gør sig hos venstre.

Jeg gik ikke ind i disse provenubetrægtninger, for det er jo rigtigt, at på en række punkter er det ting, der skal træffes direkte beslutning om for 1978, men når hr. Brixtofte nu har draget det ind i debatten, så vil jeg da godt sige, at der er jo også punkter, hvor det vil have en direkte virkning. Jeg skal bare nævne her amtsgrundskylden, der jo er en fast promise på 20. Gennemførelsen af dette forslag vil jo betyde et lavere provenu, fordi 20 promise af kontantvurderingen ville være lavere end 20 promise af vurderingen efter de sædvanlige regler. Jeg vil gerne nævne dette, også fordi dette med grundværdierne jo først er kommet til her i sidste fase og der derfor ikke til udvalgsarbejdet er fremkommet provenumæssige beregninger af konsekvenserne af at lave kontantvurdering også på grundværdiområdet.

Gudne (RV):

Hr. Brixtofte siger så selvsikkert, at ingen har vist sig i stand til at argumentere imod hans forslag, og når han selv skal sætte sig til dommer over argumentationen, som er kommet fra anden side, så kan han selvfølgelig godt nå til det resultat. Hr. Brixtofte siger derefter, at kontantvurderingen må være det indlysende, eneste rigtige, for det er det, man kan få ud af ejendommen, når